

Sygn. akt X GC 136/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	aplikant radcowski Monika Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko J. A. (1) reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego

M. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. A. (1) na rzecz powoda J. K. kwotę 1.199,00 zł (tysiąc sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami (określonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku jako odsetki ustawowe za opóźnienie) liczonymi od dnia 21 kwietnia 2012 roku ,

II. oddala powództwo co do odsetek w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 136 /15

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2014 roku powód J. K. wniósł do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko pozwanemu J. A. (1) o zapłatę kwoty 1.199 zł wraz z odsetkami: od kwoty 1.100 zł umownymi w wysokości 1% za każdy dzień zwłoki; od kwoty 99 zł ustawowymi od dnia 21 kwietnia 2012 roku oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że w dniu 14 listopada 2011 roku zawarł z pozwanym pisemną umowę na pełnienie funkcji kierownika budowy domów letniskowych o funkcji zakwaterowania turystycznego wraz z wewnętrznymi i zewnętrznymi instalacjami wody, kanalizacji sanitarnej i elektrycznej. Zgodnie z zawartą umową za wykonywane czynności powód wystawiał dla pozwanego co miesiąc faktury. W dniu 6 kwietnia 2012 roku powód wystawił fakturę na kwotę 1.199 zł, zaś w związku z brakiem zapłaty wysyłał pozwanemu wezwania do zapłaty. Pismem z dnia 27 października 2013 roku opiekun prawny pozwanego stwierdziła, że zapłaty za fakturę dokonała w gotówce.

Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 1100 zł tytułem wynagrodzenia za czynności kierownika budowy, 82 zł poniesionych kosztów zmian pozwolenia na budowę oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

W dniu 16 marca 2016 roku pozwany działając przez opiekuna prawnego M. G. wniósł odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa. W piśmie pozwany przyznał fakt zawarcia w dniu 14 listopada 2011 roku umowy na którą powołuje się powód. Pozwany wskazał, że dokonał uregulowania wszelkich płatności wynikających z powyższej umowy. Należności z tytułu faktury z dnia 6 kwietnia 2012 roku pozwany uregulował do rąk powoda, co zdaniem pozwanego wynika z treści samej faktury oraz z wystawionego przez powoda pokwitowania – potwierdzającego wpłatę gotówkową w kwocie 1.100 zł. Odnosząc się do zasadności kwoty 99 zł pozwany wskazał, że powód na podstawie załączonej umowy nigdy nie świadczył na rzecz pozwanego jakichkolwiek czynności związanych z uzyskiwaniem pozwoleń. Wskazując na żądanie odsetkowe powoda pozwany zaznaczył, że umowa mówi o karze umownej za opóźnienie w płatności, który to zapis z uwagi na brak możliwości zastrzeżenia kary umownej od świadczeń pieniężnych jest nieważny, a ponadto nawet gdyby uznać zapis ten za odsetki umowne, przekraczają one wysokość odsetek maksymalnych.

W dniu 27 kwietnia 2016 roku powód wniósł pismo w którym odniósł się do twierdzeń pozwanego. Powód wskazał, że wszelkie jego działania i czynności były konsultowane i zlecane przez przedstawiciela pozwanego i były niezbędne do prawidłowego toku procesu budowlanego. Powód reprezentował więc pozwanego w kontaktach z organami budowlanymi, przedsiębiorstwami dostarczającymi media czy sprawującymi nadzór przeciwpożarowy. W uwagi na powyższe, zdaniem powoda przedstawiona w fakturze pozycja związana ze zwrotem opłaty jest w pełni uzasadniona.

Powód wskazał, że pomiędzy stronami nigdy nie dochodziło do wypłat gotówkowych. Zaznaczył, że obciążał pozwanego kosztami opłat administracyjnych, pełnomocnictw lub innymi kosztami pierwotnie płacąc na nie z własnych środków. Zaprzeczył, aby pozwany dokonał zapłaty należności wynikającej z faktury nr (...) – faktura ta nie została przez pozwanego odebrana w dniu 6 kwietnia 2012 roku, nie znajduje się na niej żadna wzmianka o przyjęciu gotówki, a ponadto brak jest podpisu strony na wystawionym dokumencie faktury. W treści faktury wskazany został natomiast termin zapłaty 20 kwietnia 2012 roku, który nie znalazł by zastosowania w przypadku wpłaty gotówkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2011 roku J. A. (2) (zleceniodawca) oraz J. K. (zleceniobiorca) zawarli umowę o pełnienie funkcji kierownika budowy. Zgodnie z § 1 umowy zleceniodawca zleca, a zleceniobiorca podejmuje się pełnienia funkcji kierownika budowy zadania inwestycyjnego: budowa domków letniskowych o funkcji zakwaterowania turystycznego wraz z zewnętrznymi i wewnętrznymi instalacjami wody, kanalizacji sanitarnej i elektrycznej.

Kierownikiem budowy posiadającym odpowiednie uprawnienia budowlane miał być J. K.. Zakres pełnienia obowiązków obejmować miał: złożenie oświadczenia o przyjęciu obowiązków kierownika budowy, zapewnienie sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dla każdej budowy, protokolarne przyjęcie od inwestora terenu budowy, prowadzenie dziennika budowy, zgłoszenie obiektu budowlanego do odbioru odpowiednim wpisem do dziennika budowy oraz uczestniczenie w czynnościach odbioru i przekazanie zleceniodawcy oświadczenia kierownika budowy o: zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym i warunkami pozwolenia na budowę oraz przepisami; doprowadzenie do należytego stanu i porządku terenu a także w razie korzystania – ulicy lub sąsiedniej nieruchomości (§ 2 umowy).

Czas trwania umowy obejmować miał okres od 1 grudnia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2013 roku. Za pełnienie w tym czasie funkcji kierownika budowy zleceniodawca zapłacić miał zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 1.200 zł brutto (w tym 8% podatku VAT). Zapłata za zleconą usługę nastąpić miała w terminie 7 dni na podstawie faktury wystawionej przez zleceniobiorcę (§ 4 ust.1, 2, 3 umowy).

W § 4 ust. 4 umowy strony określiły, że w przypadku zwłoki w zapłacie zleceniodawca zobowiązuje się do zapłacenia kar umownych w wysokości 1% za każdy dzień zwłoki.

Za sporządzenie planu (...) zleceniodawca zapłacić miał zleceniobiorcy kwotę 350 zł netto powiększając ją o należny podatek VAT. Wynagrodzenie zapłacone miało zostać w ciągu 7 dni od daty złożenia oświadczenia o opracowaniu planu bioz i złożeniu faktury u zleceniodawcy (§ 4 ust. 5 umowy). Wynagrodzenia te obejmować miały ponoszone koszty z tytułu jednego z tygodni pobytu w tygodniu wraz z kosztami dojazdu na teren budowy (§ 4 ust. 6 umowy).

Zgodnie z zapisem § 6 ust. 7 umowy zamawiający miał obowiązek pokrywać uzasadnione koszty związane z prowadzeniem budowy takie jak na przykład koszty zajęcia pasa drogowego, odbiorów dostawców mediów i innych na podstawie wystawianych przez wykonawcę udokumentowanych faktur.

Dowód:

- Umowa, k. 6-8

J. K. z upoważnienia M. G. opiekuna prawnego J. A. (2) dokonywał czynności związanych z uzyskiwaniem decyzji zatwierdzających projekt budowlany, udzielających pozwoleń na budowę; składał wnioski o zawarcie umowy o sprzedaż energii elektrycznej, o przyłączenie instalacji odbiorczej do sieci, czasowe zajęcie pasa drogowego na prowadzenie robót budowlanych lub inżynierskich.

Dowód:

- Pismo powoda, k. 78-79
- Zawiadomienie Starostwa Powiatowego w G., k. 76
- Decyzja Wójta Gminy R., k. 74
- Pismo (...), k. 77
- Wniosek o zawarcie umowy, k. 83
- Wniosek o przyłączenie, k. 84
- Wniosek o wydanie zezwolenia, k. 85
- Decyzja Starostwa w G., k. 81-82

W dniu 27 marca 2012 roku M. G. upoważniła J. K. do załatwiania spraw związanych ze zmianą pozwolenia na budowę domków rekreacyjnych w P..

W dniu 11 kwietnia 2012 roku na skutek złożonego w dniu 23 marca 2012 roku przez J. K. z upoważnienia M. G. (opiekuna prawnego J. A. (2)) wniosku, wydana została decyzja w sprawie zmiany pozwolenia na budowę. Na decyzji znajdowała się adnotacja, że opłatę skarbową w kwocie 82 zł wpłacono na konto Urzędu Miejskiego w G..

Dowód:

- Upoważnienie M. G., k.80
- Decyzja Starostwa w G., k. 86
- Zeznania przedstawiciela ustawowego pozwanego M. G., k. 97

W dniu 6 kwietnia 2012 roku J. K. wystawił J. A. (1) fakturę VAT (...) na kwotę 1.199 zł z terminem płatności do dnia 20 kwietnia 2012 roku. Kwota ta obejmowała: prowadzenie budowy domków rekreacyjnych w miesiącu marcu – 1.100 zł brutto; opłatę za zmianę pozwolenia na budowę – 82 zł oraz opłatę za upoważnienie – 17 zł. Do faktury dołączony został paragon fiskalny wystawiony przez powoda na kwotę 1.100 zł. Faktura ta wraz z paragonek wysłana

została opiekunowi prawnemu pozwanego – M. G.. Różnica pomiędzy kwotą widniejącą na fakturze, a widniejącą na paragonie wynikała z faktu, że J. K. nie potrafił sporządzić paragonu w którym ujęte byłyby kwoty 82 zł oraz 17 zł bez podatku VAT. Na fakturze znalazł się zapis forma płatności gotówką – co związane było z brakiem zwracania uwagi J. K. na formę płatności określoną na fakturze.

Dowód:

- Faktura VAT, k. 9
- Zeznania powoda J. K., k. 94-95

Opiekun prawny pozwanego M. G. poinformowała powoda o prawidłowych danych do faktury (wskazując na osobę J. A. (2) z jego danymi zamieszkania oraz numerem NIP) wskazując na konieczność poprawienia wszystkich faktur.

J. K. sporządził zestawienie faktur wystawionych dla J. A. (2). Widniało na niej 9 faktur, w tym 6 zapłaconych przelewem oraz 3 niezapłacone w tym faktura z dnia 6 kwietnia 2012 roku.

Dowód:

- Pismo M. G., k. 72
- Pismo powoda, k. 72v

Pismem wysłanym opiekunowi prawnemu pozwanego M. G. w dniu 7 września 2013 roku powód wezwał do zapłaty faktury z dnia 6 kwietnia 2012 roku ((...)), z której należność opiewała na kwotę 1.199 zł.

Następnie pismem wysłanym opiekunowi prawnemu pozwanego w dniu 11 października 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 13.584, 23 zł, w tym kwoty 1.999 zł wynikającej z faktury z dnia 6 kwietnia 2012 roku.

W odpowiedzi na powyższe pismo opiekun prawny pozwanego wskazała, że należność wynikająca z wyżej wymienionej faktury została zapłacona gotówką co potwierdza paragon z kasy fiskalnej.

Pismem wysłanym opiekunowi prawnemu pozwanego w dniu 2 stycznia 2014 roku powód wskazał, że wszystkie operacje finansowe były przeprowadzane bankowymi przelewami, w ten sam sposób miała zostać również rozliczona faktura z dnia 6 kwietnia 2012 roku. Paragon fiskalny dołączony został do faktury, mimo jej nieopłacenia ze względu na Urząd Skarbowy.

Pismem z dnia 28 marca 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty powyżej kwoty. Kolejne wezwanie do zapłaty powód wystosował pismem z dnia 9 lipca 2014 roku.

Dowód:

- Pisma powoda, k. 10-13, 15-17, 22
- Pismo M. G., k. 14

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się zapłaty należności tytułem wynagrodzenia za świadczenie usługi w postaci pełnienia funkcji kierownika budowy, w tym kwoty 1.100 zł za wykonywane czynności oraz 82 zł poniesionych kosztów zmian pozwolenia na budowę oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Wskazaną umowę Sąd zakwalifikował jako umowę o świadczenie usług, do której zastosowanie - zgodnie art. 750 k.c. - znajduje art. 734 k.c. i następne. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy(art. 735 k.c.).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości fakt, że w dniu 14 listopada 2011 roku strony zawarły umowę, której przedmiotem było pełnienie przez J. K. funkcji kierownika budowy. Opiekun prawny pozwanego w trakcie przesłuchania stwierdziła, że udzieliła J. K. upoważnienia do zajmowania się sprawami w związku z uzyskaniem decyzji zmieniającej pozwolenia na budowę.

Biorąc pod uwagę treść łączącej strony umowy oraz adnotacje znajdującą się decyzji z dnia 11 kwietnia 2012 roku zauważyć należy, że wysokość należności określonej w fakturze z dnia 6 kwietnia 2012 roku jest zasadna. Zgodnie bowiem z zapisem § 4 ust. 3 umowy strony umówiły się na wynagrodzenie za każdy miesiąc pełnienia funkcji kierownika budowy na kwotę 1.200 zł brutto. Niewątpliwie powód w związku z podejmowanymi czynnościami, do których był upoważniony poniósł koszt w kwocie 99 zł (82 zł opłaty za wnioski o zmianę decyzji pozwolenia na budowę oraz 17 zł opłaty za pełnomocnictwo).

Pozwany kwestionując żądanie pozwu wskazał na zapłatę kwoty wynikającej z faktury dochodzonej pozwem powołując się na dołączony do faktury paragon fiskalny.

Zwrócić należy uwagę, co wynika z akt sprawy, że pozwany dokonywał zapłaty na rzecz powoda poprzez przelewy bankowe. Do faktur z dnia 13 stycznia 2012 roku oraz z dnia 8 marca 2012 roku również dołączone zostały paragony fiskalne, a jednak, jak wynika z potwierdzeń wykonanych operacji, pozwany przelewał kwoty należności na rachunek bankowy powoda.

W takiej sytuacji wątpliwości budzi fakt, czy dołączenie przez powoda do faktury wskazującej na określoną należność było w rzeczywistości potwierdzeniem dokonania przez powódkę wpłaty. Powód wielokrotnie wzywał również pozwanego do zapłaty powyższej należności, do czego ustosunkował się on jedynie pismem z dnia 27 października 2013 roku, w którym opiekun prawny pozwanego M. G. wskazała na fakt zapłaty czego dowodem miało być właśnie posiadanie przedmiotowego paragonu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda J. K., który wskazał, że określenie formy sposobu płatności jako gotówki nie wynikało ze zmiany umówionej wcześniej formy płatności – przelewem, wynikało natomiast z braku przywiązywania wagi powoda do treści zapisów na fakturze odnośnie sposobu płatności.

Należy zwrócić również uwagę, że opiekun prawny pozwanego wnosił prośbę o poprawę przesłanych przez powoda faktur w zakresie danych (gdzie należało wpisać J. A. (2)), zaś w zestawieniu faktur znajdowała się faktura (...). Pozwany otrzymując faktury nie kwestionował jej.

W konsekwencji istnienia pomiędzy stronami ważnego stosunku zobowiązaniowego – umowy o świadczenie usług w postaci sprawowania funkcji kierownika budowy pozwany był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda. Brak jest podstaw do przyjęcia, aby wynagrodzenie to zostało już przez pozwanego uiszczone.

Żądanie odsetkowe Sąd uznał za nieuzasadnione w części. Z § 4 ust. 4 umowy wynika bowiem, że strony zastrzegły w nim karę umowną w wysokości 1% za każdy dzień zwłoki w zapłacie przez wynagrodzenia przez zleceniodawcę. Biorąc jednak pod uwagę treść art. 483 k.c. kara umowna zastrzeżona może zostać wyłącznie od świadczenia niepieniężnego, a więc przedmiotowy zapis umowny na podstawie art. 58 k.c. należy uznać za nieważny. Strona powodowa wskazany wyżej procent zakwalifikowała jako odsetki umowne, co znajduje odzwierciedlenie w żądaniu pozwu. Z treści umowy wynika jednakże, że zapis ten określał karę umowną, nie zaś odsetki umowne w określonej wysokości. W tym zakresie Sąd wziął pod uwagę art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia

pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Mając na uwadze określony w fakturze VAT nr (...) termin zapłaty (20 kwietnia 2012 roku), Sąd ustalił, że zasadnym było żądanie odsetek ustawowych od dnia 21 kwietnia 2012 roku.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Sąd wziął pod uwagę zeznania pozwanego J. K. w trakcie przesłuchania nie ujawniły się okoliczności podważające ich wiarygodność. Należy podkreślić, że zeznania te korespondowały z materiałem dowodowym w sprawie. Jako niewiarygodne uznał Sąd zeznania świadka J. G. oraz przedstawiciela ustawowego M. G. w zakresie twierdzeń co zapłaty za dochodzoną fakturę gotówką. Zeznania te pozostają w sprzeczności z pozostałymi zaprezentowanymi dowodami, w tym z dowodem z przesłuchania powoda oraz dowodami z dokumentów.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 § 1 k.p.c. oraz art. 98 k.p.c. W świetle przywołanych przepisów Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania. Wówczas strona na którą został nałożony obowiązek, jest zobowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie powódka jest stroną, która uległa co do nieznacznej części swojego roszczenia. Na koszty poniesione przez nią w łącznej wysokości 227 zł złożyły się: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 180 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U.2013.490)